יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך
והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה ׃ ונתנך
יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה
ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולע
ולעשות ׃ ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם ׃ והיה אם
לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך
ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה ׃ ארור
טנאך ומשארתך ׃ ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך ׃
ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך ׃
ישלח יהוה בך את המארה ואת המהומה
ואת המגערת בכל משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני
רע מעלליך אשר עזבתני ׃ ידבק יהוה בך
את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה ׃ יככה יהוה
בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך ׃ והיו
שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ

יפתח יי לך ית אוצריה טבא ית
שמיא למתן מטר ארעך בעדניה
ולברכא ית כל עובדי ידך ותוזיף
לעממין סגיאין ואת לא תיזיף ׃
ויתנינך יי לתקיף ולא לחלש ותהי
ברם לעילא ולא תהי לתחתא
ארי תקביל לפקודיא דיי אלהך
די אנא מפקיד לך יומא די ז
למטר ולמעבד ׃ ולא תסטי ז
מכל פתגמיא די אנא מפקיד יתכון
יומא דין לימינא ולסמאלא למהך
בתר טעות עממיא למפלחהון ׃
ויהי אם לא תקביל
למימרא דיי אלהך למטר
למעבד ית כל פקודוהי וקימוהי
די אנא מפקיד לך יומא דין וייתון
עלך כל לוטיא האלין וידבקנך ׃
ליט את בקרתא וליט את בחקלא ׃
ליט סלך ואצותך ׃ ליט ולדא
דמעך ואבא דארעך בקרי י
תורך ועדרי ענך ׃ ליט את
במיעלך וליט את במפקך ׃
ישלח יי בך ית מארתא וית
שגושיא וית מזופיתא בכל
אושטות ידך די תעביד עד
דתשתיצי ועד דתיבד בפריע
מן קדם בישות עובדך די
שבקתא דחלתי ׃ ידבק יי בך
ית מותא עד דישיצי יתך
מעל ארעא דאת עליל
תמן למירתה ׃ ימחינך יי
בשחפתא ובקדחתא ובדליקתא
ובחרחורא ובחרבא ובשדפונא
ובירקונא וירדפנך עד דתיבדון
ויהון שמיא דעלוי רישך
חסינין כנחשא מלאחתא

ומצמאו תמיד למים ׃
ובלעז [illegible]
לשון [illegible] חרה
ויש חורב שהרי
נפוח ויאוש ; וחרב
ימיו עליך גייסות ;
שדפון וירקון ב׳
מסכתביאו הר׳
שבשדות ; שדפון
רוח קדים [illegible]
בלעז ירקון [illegible]
ופני התבואה נהפכין
ומכסיפין לירקון
[illegible] בלעז ; עד
אבדך עד השמד
שתכלה מאליך ;
והיו שמיך אשר
על ראשך נחשת
קללות הללו משה
מפי עצמו אמרן
ושבתורת כהנים
מפי הגבורה אמרן ׃
ואם לא תשמעו לי
ואם תלכו עמי קרי ומן
הוא אומר בקול ה׳ [illegible]
אלהיך ידבק ה׳ בך
יככה ה׳ והקל משה
בקללותיו לאומרן
בלשון יחיד וגם
בקללה זו הקל ׃
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
כדרך שאין הברזל
מזיע [illegible]
[illegible] חורב בעולם

גוים
ומלכיהם
נהוגים ׃
כי הגוי
והממלכה
אשר לא
יעבדוך
יאבדו ׃
והגוים
חרב
יחרבו ׃
כבוד
הלבנון
אליך יבוא
ברוש
תדהר
ותאשור
יחדו
לפאר
מקום
מקדשי
ומקום
רגלי
אכבד ׃
והלכו
אליך
שחוח
בני
מעניך
והשתחוו
על
כפות
רגליך
כל
מנאציך
וקראו
לך עיר
יהוה
ציון

קדוש ישראל ׃ תחת
היותך עזובה ושנואה
ואין עובר ושמתיך לגאון
עולם משוש דור ודור ׃
וינקת חלב גוים ושד
מלכים תינקי וידעת כי
אני יהוה מושיעך מ
וגאלך אביר יעקב ׃ תחת
הנחשת אביא זהב ותחת
הברזל אביא כסף ותחת
העצים נחשת ותחת

האבנים ברזל ושמתי פקודתך שלום
ונגשיך צדקה ׃ לא ישמע עוד חמס
בארצך שד ושבר בגבוליך וקראת
ישועה חומתיך ושעריך תהלה ׃ לא יהיה
לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם
ואלהיך לתפארתך ׃ לא יבא עוד שמשך
וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאו
לאור עולם ושלמו ימי אבלך ׃ ועמך
כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר
מטעי מעשה ידי להתפאר ׃ הקטן יהיה

לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה ׃ חסלת ׳

ציון קדוש ישר׳ · ציון של קדוש ישר׳ ; ושוד
אלמים · לשון שדיים ׳ ותנקי ׳ יורה עליו ; תחת
הנחשת ; שנטלו ממך ; ושמתי פקודתך שלום
ושמתי פרנסתך שלום ושילטוניך כהן ופקודי
פקידים שלך · ורבותינו אמרו הפקידות שבאו
עליך בגלותך והנוגשים שדחקוך יהיו לך
לשלום ולצדקה ; להתפאר · שיהיה יתפאר בה׳
פרוושיר בלעז ; לא יהיה לך · לא תצטרכי
לאור השמש ; לא יאסף · לשון [illegible]
הכונס [illegible] ; בעתה אחישנה · זכו אחישנה
לא זכו בעתה ׃ חסלת ׳

יום שבת ׳ שובה
ישראל
עד יהוה אלהיך
כי כשלת בעונך ׃
קחו עמכם דברים
ושובו אל יהוה
אמרו אליו כל
תשא עון וקח
טוב ונשלמה
פרים שפתינו ׃
אשור לא יושיענו
על סוס לא

שובה · ישר׳ [illegible]
יהוה׳ [illegible]
[illegible] בעוניכון ׳
[illegible]
[illegible] שמירד
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
עד [illegible]